

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

• www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno •

Ročník 33
číslo 7
3. září 2024
Po přečtení
předej
dalšímu

Milí čtenáři,

vítáme vás po letní přetržce opět na stránkách vašeho oblíbeného Echa. Současně doufáme, že jste letošní horké léto prožili v pohodě, což jsme vám přáli v červnovém úvodníku

Přes léto se toho stalo opravdu hodně a není možné se věnovat všemu. Rozhodně se však sluší připomenout, že se v červnu uskutečnily volby do Evropského parlamentu, v nichž koalice STAČILO! získala pro nás úspěšných, pro někoho překvapujících, 9,56 % hlasů a tím dva mandáty. V našem kraji to bylo 9,86%, u nás v Brně pouhých 7,43% hlasů. V této souvislosti však podotknu, že téměř polovinu, konkrétně 14.478 hlasů, což představuje 42,6% dodali voliči z Brna a okresu Brno – venkov.

Ale to je tak na okraj. Červen je dávno za námi, před námi je měsíc září, měsíc, v němž opět půjdeme k volbám. Nemůžeme se divit, že naše strana, obdobně jako v jiných krajích jde do těchto krajských voleb s v evropských volbách osvědčenou značkou STAČILO! Podrobněji se krajským volbám věnujeme na jiném místě, nyní je však zdůraznit význam těchto voleb, neboť v současné době významně přesahují hranice jednotlivých krajů. Je nutno tyto volby chápat jako boj opozice se stranami vládní pětikoalice. To by si měl uvědomit každý náš volič a nevolit žádnou z těchto stran, byť bude skryta v některé koalici. Vždyť představitelé těchto stran se na úrovni krajů chovají stejně jako ve vládě. Proto je nezbytné k volbám jít. Jsme přesvědčeni, že z toho vyplývá základní úkol pro nás všechny pro současné předvolební období – při každé možné příležitosti šířit tuto skutečnost mezi občany! **redakce**

JEDEME ZA VÁMI DO BRNA

čtvrtek 19. září 2024
od 15.30

Moravské náměstí
před Místodržitelským
palácem

Přítomní budou přední kandidáti
koalice STAČILO! pro volby do
Zastupitelstva Jihomoravského kraje,
které se uskuteční 20. a 21. 9. 2024

STAČILO!
V JIHMORAVSKÉM KRAJI
KSCM, ČSSD, ČSNS, SD-SN, DOMOV

Zadavatel, zpracovatel: KSCM

Petra RÉDOVÁ
lídr kandidátky
koalice STAČILO!
v Jihomoravském kraji

www.stacilo.cz

Volnost slova ano! volnost pro každou volbu, a třeba divokou, a třeba drtivou myšlenku; ale co nás přitom ochrání před volnou a surovou hloupostí? Volnost mínění, zajistě! Ale co nás ochrání před omezeností a zdivočelostí fanatiků kterékoliv politické polopravdy?

K. ČAPEK

Eurovolby skončily -pro nás úspěšně!

Konaly se začátkem léta, ale Echo výsledek již zaznamenat nemohlo. Proto alespoň stručně. Předně je třeba ocenit práci Katky Konečné a dalších kandidátů, kterou proměnili ve skvělý výsledek koalice STAČILO! Kromě ní získal mandát také Ondřej Dostál. MěV také děkuje všem, kteří se na něm jakkoli podíleli. Dále je potěšující sice málo, ale přece jen zvyšující se účast voličů. Zejména ale: opoziční uskupení, ač docela různorodá dokázala porazit Fialovu demoliční bandu. V poměru počtu získaných mandátů 12 : 9, tzn. docela výrazně. Pořadí stran a v závorce počet poslanců je ANO (7), SPOLU (6), PŘÍSAHA (2), STAČILO (2), STAROSTOVÉ (2), PIRÁTI (1)a SPD (1). Dává to naději do budoucna, vždyť krajské volby + třetina Senátu jsou na řadě už ke sklonku září. Na hlasy je poměr 1.534 888 : 1.103 772. Dalších 325 897 hlasů propadlo. Škoda, Do politické historie se neslavně propadá SOCDEM. Výprask dostali Piráti (klesli o dva poslance) a také Okamurova SPD. Zdá se, že její styl už lidi tolik netáhne. Na cestě do pekel je i Jurečkova KDU-ČSL. Socdem se stala dinosaurem a nepřežije. Socdem, Svobodní, PRO a Zelení dostanou od státu jednorázovou dotaci třicet nikláků za hlas, za překročení jednoho procenta hlasů. Tedy bakšiš takřka za 86 milionů! Slabá útěcha pro ně snad poučení pro jejich voliče do budoucna. Naši europoslanci se nezpronevěřili svým cílům deklarovaným na neschetných předvolebních shomážděních a proto zůstávají nezařazení. **did**

Opět před volbami

Soudružky, soudruzi a sympatizanti. Za několik dní se opět otevrou volební místnosti, tentokrát pro volby do zastupitelstev krajů, pro nás v Brně do Zastupitelstva Jihomoravského kraje.

STAČILO!

V JIHOMORAVSKÉM KRAJI KSČM, ČSSD, ČSNS, SD-SN, DOMOV

Za poslední volební období se událo mnohé. Samozřejmě, nejvíce vidět jsou události hýbající více doslova celou Evropou i světem, než „jen“ Brnem a krajem. Ano, mám na mysli především konflikt na Ukrajině, který přestal být před pár dny zástupnou válkou USA/EU/NATO s Ruskem a nabyl dimenze nemaskované války. Ale mám na mysli i naprosto bezohlednou genocidu Palestinců Izraelem, která ve svém důsledku hrozí přerůst do další války na Blízkém východě. A opět je do válečné hry plně zapojeno USA/EU/NATO. Totiž ... my všichni! Protože i my, Česká republika, jsme EU/NATO a jako občané ČR se znechucením až zděšením (či nadšením, v případě „spolu hujerů“) přihlížíme a pocítujeme dopady neuvěřitelné servility vlastní „vlády“ vůči „Velkému bratrovi“ za mořem (známe román 1984, že?). Připomínám ovšem také přetřpená léta kovidových opatření, nástup vlády Petra Fialy, oprávněně nazývané demoliční a řadu dalších a dalších událostí, nevyjímaje ani letošní

volby poslanců Evropského parlamentu či loňské volby prezidenta ČR.

Ale zpět k nadcházejícím volbám krajským. Co že to mají společného s nadhozenými světodějnými událostmi? Podle mne mnoho. Všechny totiž jednak bezprostředně ovlivňují náš denní život a jednak jejich upřednostňování v médiích odvádí pozornost od sledování jejich lokálních dopadů a souvislostí, od vnímání setrvalého zhoršování místních sociálních a hospodářských podmínek. A protože usilujeme být skutečnými demokraty, tak cestu ke změně nevyhovujících poměrů spatřujeme především v každých volbách. Tedy – poměrů nevyhovujících všem, kteří si na chléb svůj vezdejší vydělávají skutečnou prací, nebo jsou živi z důchodů za předchozí desítky let poctivé práce pro stát, ve víře v lepší zítřky při účtě ke stáří. Bohužel, význam aktivního občanského zapojení do tohoto demokratického usilování zatím uniká značné části naší populace, která vytrvale k volbám nechodí. Protože prý se stejně nic nezmění, nebo se prostě naivně domnívají, že se jich to netýká anebo dokonce, protože přece stačí, že už tu nevládnou hen ti komunisti ...

Bohužel, v tom mají pravdu. Nevládneme. Je ale zbytečné těmto vysvětlovat, že skutečně jsme ani nikdy nevládli! Podstatou naší „vlády“ byla politická kontrola nad vládou a to ještě podílem v rámci stran Národní fronty. A že měla své nedostatky, to víme. Byly a je velmi nešťastné to dokonce popírat. Co ale nelze popírat je, že přes všechny nedostatky byla naše země jednou z neúspěšnějších na světě (!) co do úrovně

vyspělosti průmyslové i sociální. V tom, co se bezprostředně odráželo v krajích jde námátkou o zdravotnictví (nebyl například problém vyhledat zubaře či pediatra), zemědělství (produkující dostatek všech druhů základních potravin pro správnou výživu obyvatelstva), plnou zaměstnanost bez ohledu na velikost obce (nejen díky organizovanému zemědělství, ale i díky decentralizované průmyslové výrobě), rozvinutý a přiměřeně spolehlivý systém dopravní obsluhy území atd. atd. Měli jsme za to, že se stav nezmění, protože je to přece nejpokrokovější sociální systém. Nuže, mýlili jsme se. Systém sám o sobě nic nezaručuje! Musí být pěstován, musí o něj být stále usilováno celou většinou, která jej buduje a užívá jeho předností. A musí být i bráněn.

Jaké plyne poučení z uplynulých více než třiceti let? Že to jde!!! Socialistický stát u nás

skutečně existoval (ve světě stále existují!) a socialismus prokázal své nesporné přednosti. Vždyť úplně jej rozkrást a zdevastovat trvalo téměř 25 let. A proč to šlo, dokud to šlo? Protože většina, dodnes rozpoznatelná, jen roztržitá, takzvaně „táhla za jeden provaz“. A o to opět jde před letošními krajskými volbami – opět táhnout za jeden provaz! bez rozdílu stranického dresu, ale se společným programem! Programem na startu motivujícím společným STAČILO! všem neřádům, devastujícím naši vlast i na úrovni krajů a především zaměřujícím mír za válku v zájmu nadnárodních kapitálových korporací. Nestačí být přesvědčení sami pro sebe. Přesvědčme a dovedme pod heslem STAČILO! k volbám každého, s kým se dá mluvit. Pojdme na stánky a nebojme se mluvit nahlas. Už nejsme sami! Jde přece o budoucnost naší země pro naše děti a vnuky!

Václav Fišer

VOLEBNÍ PRIORITY STAČILO! V JIHMORAVSKÉM KRAJI

- Kraj bude hledat platformu, na které se nebudou platit televizní a rozhlasové poplatky.
- Nedopustíme zavedení daně z tichých vín.
- Pokud nás zvolíte, dálnice u Brna nebudou dělat Pat a Mat.
- Vybudujeme cyklostezky a zlepšíme pěší infrastrukturu.
- Zvýšíme financování pro základní a střední školy a rozvineme programy celoživotního vzdělávání a rekvalifikací.
- Zajistíme dostupnou zdravotní péči pro všechny a zlepšíme péči o starší občany.
- Podpoříme místní podnikatele a malé a střední podniky a vytvoříme nová pracovní místa, zejména v oblastech s vyšší nezaměstnaností.
- Podpoříme kulturní akce a festivaly, rozvineme kulturní infrastrukturu a propagujeme regionální tradice a kulturní dědictví.
- Zavedeme programy prevence kriminality, zejména mezi mládeží, a zvýšíme bezpečnost na veřejných prostranstvích.

VOLEBNÍ PROGRAM koalice STAČILO! pro volby do Zastupitelstva Jihomoravského kraje na období 2024-2028

1. HOSPODÁŘSKÝ ROZVOJ:

- Podpora místní ekonomiky, živnostníků a řemeslníků.
- Stabilita zaměstnanosti.
- Transparentní hospodaření s majetkem kraje.

2. DOPRAVA:

- Vybudování klíčové dopravní infrastruktury (obchvaty, D43, D52).
- Lepší koordinace dopravních staveb a oprav silnic.
- Zlepšení silnic II. a III. třídy a zvýšení bezpečnosti provozu.

3. VZDĚLÁNÍ A SPORT:

- Rozvoj středního a odborného školství se zaměřením na řemesla a technické obory.
- Podpora speciálních škol.
- Příspěvky na obědy pro děti ze sociálně slabých rodin.
- Podpora sportu pro děti a mládež.
- Výstavba víceúčelových sportovišť v obcích JMK.

4. ZDRAVOTNICTVÍ A BYDLENÍ:

- Proti transformaci krajského zdravotnictví do akciové společnosti.
- Udržení kvalitní a dostupné zdravotní péče v JmK.
- Podpora obnovení okresních a krajských ústavů národního zdraví.
- Funkční lékařská a stomatologická pohotovost.
- Podpora dostupného bydlení (startovací byty, byty pro zdravotníky, družstevní bydlení).

5. KVALITA ŽIVOTA A KULTURA:

- Podpora regionálních tradic a kulturních akcí.
- Připravenost kraje na rizikové situace.

6. ROZVOJ KRAJE:

- Posílení protikorupčních opatření a jejich efektivní využití.
- Transparentní a digitalizovaná správa kraje.
- Podpora mikroregionů v Jihomoravském kraji.

7. ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ:

- Boj proti suchu, podpora rozumného zadržování vody v kraji.
- Využití EU dotací na projekty zlepšující životní prostředí.
- Pomoc menším obcím s výstavbou a rekonstrukcí čističek odpadních vod, kanalizací a vodovodů.

Martin Říha
specialista - rozpočtář

• Proč kandidujete v těchto volbách?

Tyto volby jsou dalším krokem, kdy se dá vládě varovný signál, že dělá něco špatně! Podívejme se na dopravu, sociální služby, zdravotnictví, podporu zemědělců, podporu výstavby bytů, školství a mohl bych pokračovat. Lidem se prostě musí v kraji dařit.

• Jaké jsou Vaše hlavní cíle, pokud budete zvolen?

Kromě zdravotní péče, veřejné dopravy a školství bych se chtěl podívat na transparentnost rozhodování předešlého vedení kraje. Hlavním úkolem bude přehodnotit dopravu v Jihomoravském kraji. Chtěl bych se zasadit i o větší podporu našich zemědělců.

• Jaké změny či projekty chcete prosadit?

Mimo jiné bych se chtěl věnovat výstavbě domovů pro seniory. Prioritou je také dostavba klíčových dopravních tepen a obchvatů obcí.

! STAČILO!

V JIHOMORAVSKÉM KRAJI

KSČM, ČSSD, ČSNS, SD-SN, DOMOV

zadavatel, zpracovatel - KSČM

Malé zamyšlení Aleše Růčky v souvislosti s volbami

Musím hned přiznat, že tentokrát to není ani tak zamyšlení, jako spíše připomenutí a informování. Protože patřím k těm, kteří se podílejí na pracích souvisejících s přípravou nastávajících voleb, pochopitelně se zamýšlím nad jednotlivými fázemi jejich přípravy. Podpisem smlouvy byla ukončena vyjednávání s koaličními partnery. Plná kandidátní listina byla řádně podána, delegovali jsme své zástupce do okrskových volebních komisí, nyní vstupujeme do ostré fáze volební kampaň.

Pro pořádek začnu zásadní informací: KSČM se do voleb zaregistrovala jako součást koalice **STAČILO! v Jihomoravském kraji**. Navazuje tak postup strany ve volbách do Evropského parlamentu. Tuto koalici najdete na volebním lístku s číslem 57 a tvoří ji mimo KSČM tyto strany: ČSSD – Česká suverenita sociální demokracie, Česká strana národně sociální, Spojení demokratů – Sdružení nezávislých a DOMOV. Lídrem kandidátky je Petra Rédová, dvojkou Martin Říha a na třetím místě je Prof. MUDr. Jan Žaloudík, CSc., významný chirurg a onkolog. Celou kandidátku naleznete na stránkách našich volebních novin, jejichž distribuce již byla zahájena.

Kampaň jsme v našem kraji zahájili 24. srpna na tradičním setkání v Tvrdonicích, v Brně pak 31. srpna za účasti předsedkyně KSČM s. Konečné na akci Rozloučení s prázdninami. Jak bude vypadat vlastní ostrá kampaň? Je třeba na rovinu říct, že volby jsou drahá záležitost a finanční prostředky omezené. Přesto se podařilo zajistit: výlep plakátů a několika billboardů a bannerů, funguje reklama na vozidlech MHD, byl zahájen roznos letáků a volebních novin. Očekáváme, že významnou roli sehraje i naše účast na sociálních sítích. Na dvou místech v Brně – na Náměstí svobody u banky a u nádraží před bývalým Čedokem budou fungovat volební stánky.

A zde se dostávám k tomu, jak může každý z nás přispět k úspěchu naší kandidátky ve volbách, jak se osobně zapojit. MěV KSČM prostřednictvím porad předsedů, a teď i prostřednictvím tohoto zamyšlení vyzývá všechny, členy i sympatizanty, aby se zapojili do roznosu volebních novin, účastnili se (a zvali k účasti ostatní) na předvolební shromáždění, pomohli při zajištění provozu volebních stánků. A především, aby se aktivně podíleli na osobní agitaci.

Podle mého názoru je třeba si uvědomit, že tyto krajské volby jsou současně svým způsobem referendem o úspěšnosti současné protilidové vlády. Již v nich mohou občané vládním stranám ukázat, co si o nich myslí. Svou politiku tyto strany uplatňují a silou prosazují nejen ve vládě a parlamentu, ale i v krajích. Vzpomeňme, co vláda slibovala ve svém programovém prohlášení. Těmto slibům dnes již

nikdo (ani samotná vláda) nevěří. Není třeba vyjmenovávat jednotlivosti. Obdobně je to na úrovni i našeho krajského zastupitelstva. Všimněte si, že i strany současného vedení v nastávající kampani zdůrazňují, čeho všeho v uplynulém období dosáhly. Chybí však, že toho byly schopny jen proto, že realizovaly úkoly, jež připravilo bývalé vedení kraje. Stejně tak uvádějí, co dokáží v příštím období, opět však neuvádějí, jak toho chtějí dosáhnout, jaké podmínky pro to na příští období připravily. A zcela chybí, co nezvládly! Na to by asi nestačilo místo!

A tak mám (zřejmě oprávněný) strach, že voliči budou opět volit tyto strany bez ohledu na skutečné výsledky a **důsledky** jejich „vládnutí“. Je pochopitelně, že každý může volit koho chce. Měl by si však uvědomit, zda volí stranu (koalici), která má zájem na rozvoji suverénní republiky a kraje, stranu která to myslí s občany dobře. Stranu, která nedopustí krácení důchodů, vyhazov z práce bez důvodu, ... Stranu, která dokáže valorizovat platy a zajistit levné energie, a tím občanům možnost slušně žít a podnikatelům vyrábět za konkurenční ceny. Na toto téma by se jistě dala popsat spousta papíru. To by si měli uvědomit nejen senioři, ale i státní zaměstnanci či zemědělci, jimž současná vláda „jde tak významně na ruku“. Měli by si to uvědomit i mladí lidé, jimž strany vládní koalice, mimo jiné, zajistily, že nebudou nikdy bydlet ve vlastním.

Jedno je jasné:

Je třeba jít k volbám!

Je třeba volit kohokoliv,

mimo strany současné

vládní pětikoalice – byť budou ukryty v jakékoli koalici!

(Důsledky jejich vládnutí všichni negativně pociťujeme každodenně. Pokud reprezentanti těchto stran

obsadí i kraje, zapláčeme všichni.)

**Závěr: Je třeba volit koalici
STAČILO! v Jihomoravském kraji.**

Důležité je si uvědomit, že nové krajské zastupitelstvo bude muset napravovat škody a chyby, jich se to současné dopustilo. To stávající to, pochopitelně, dělat nebude.

Pro zajištění co nejvyšší účasti na volbách je třeba zmínit ještě dvě věci pro ty, jež se nebudou možnost voleb zúčastnit ve své volební místnost. Ta první se týká těch, kteří nebudou v době voleb v Brně, ale jinde v rámci našeho kraje. Měli by v takovém případě volit na voličský průkaz, k tomu je potřeba **podat žádost osobně nebo písemně** (v takovém případě je však s úředně ověřeným V Brně se tyto volby týkají městských částí Bosonohy, Kohoutovice, Nový a Starý Lískovec a Brno-střed. V Brně do senátu KSČM kandidáta nepostavila, městská konference doporučila podpořit kandidátku strany DOMOV Lucii Zajícovou. Ta se ovšem kandidatury vzdala. Následně byl MěV

podpisem, žádost lze podat i elektronicky prostřednictvím datové schránky) **u příslušné radnice MČ nejpozději do 13. 9. 2024**. Ta druhá se týká voličů, jimž především zdravotní stav neumožní se do volební místnosti dostavit osobně. Je třeba je již nyní informovat o možnostech podání žádosti o návštěvu členů OVK s přenosnou volební schránkou. Je třeba zmínit rovněž senátní volby. požádán o podporu pro kandidáta SPD a rovněž hnutí ANO. Tyto žádosti je pochopitelně třeba vzít na vědomí s tím, aby naši voliči volili dle svého uvážení jednoho z nich. Nejsou totiž představiteli stran současné vládní koalice a současně je třeba změnit složení senátu.

Vyvolat nevraživost mezi Čechy a Slováky na Pomezí se politikům nedaří

31. setkání občanů a mládeže na moravsko-slovenském pomezí při příležitosti 79. výročí osvobození Československa od fašismu a 80. výročí Slovenského národního povstání se konalo v sobotu 24. srpna v národopisném areálu ve Tvrdonicích na Břeclavsku.

Před zahájením setkání položili účastníci květiny u památníku osvoboditelů v Tvrdonicích. Následně přivítali v přírodním národopisném areálu místopředsedy ÚV KSČM **Petra Šimůnka, Marii Pěničkovou, Ludvíka Šuldu** a místopředsedu Komunistické strany Slovenska **Milana Povu**. Mezi občany přišel diskutovat o jejich radostech i strastech kandidát do Senátu Parlamentu ČR za volební obvod č. 56 Břeclav a předseda OV KSČM **Stanislav Šprt**el. Rovněž tak kandidáti do Jihomoravského krajského zastupitelstva za koalici **STACILO!** v Jihomoravském kraji **Martin Říha, Bohumil Smutný, Monika Gaszczyková, Ivo Pojezný a Marek Šlapal**.

Petr Šimůnek, 1. místopředseda ÚV KSČM, ve svém vystoupení připomněl tradice čs. vzájemnosti. Uvedl, že politici nás rozdělili. Přesto se můžeme pyšnit tím, čím jsme spolu prošli, prožili a zůstali jsme národy, jaké si přejeme.

Nespojuje je pouze minulost. Také problémy které prožíváme dnes. Máme jinou sociální situaci, než jakou jsme zde měli před 35 lety. 42 let zde byl socialismus. Kdybychom pokračovali v budování socialismu, naše společnost by byla úplně někde jinde, než je stav pod Fialovou vládou. Ani nikde v cizině to není o moc lepší. Kapitalismus je věc, která chce vytvářet podnikatelský zisk za každou cenu, i za cenu ztráty zdraví nebo životů.

To my nechceme! Chceme žít v moderní socialistické společnosti. Tzn. mít kvalitní školství, mít dobré zdravotnictví, mít podmínky pro život mladých rodin, aby se nám nerodili jen přátelé z Ukrajiny nebo jen Arabi a Turci. Chceme, aby se tady rodily naše děti a bylo komu předat tuto krásnou zemi. Takovou vládu potřebujeme, přejeme si ji a k tomu jasně říkáme Fialovi NE! Kdekdo tvrdil: Vy, komunisté, už jste skončili. Vidíte, že neskončili. Prý nemáme koaliční potenciál. Naše trojkoalice šla do evropských voleb. K ní se přidali

zemědělci, přidala se Komunistická strana Československa, Paroubkova ČSSD, Domov a další menší politické strany. Vytváří se politický blok, který vnímá sociální situaci občanů v ČR. Řekněte přátelům, sousedům, kamarádům, ať jdou tentokrát volit. To abychom potvrdili výsledek voleb do Evropského parlamentu i při volbě do krajů 20. a 21. září. To, aby komunistická strana a s ní sblížené politické strany v koalici Stačilo! měly kolem 10 procent hlasů. To je náš sen. Byl by to ohromný návrat do krajských zastupitelstev a odrazový můstek pro příští volby do Poslanecké sněmovny. Už i novináři píší, že komunisté mají nakročeno k tomu, aby se vrátili.

Zároveň nechceme zůstat v NATO a podílet se na válkách v Izraeli, v Ukrajině a kdekoli jinde ve světě, protože válka zabíjí lidi, ničí lidské životy a celé rodiny. My naopak chceme budovat, ne rozbíjet a zabíjet!

Každý občan má právo vyslovit se, jestli za těchto podmínek chce nebo nechce setrvat v Severoatlantické alianci, ale i v Evropské unii. To proto, že v EU, o které jsme vstupovali, byla tehdy situace zcela jiná než dnes. Pojdme všichni k nadcházejícím volbám, podtrhl Petr Šimůnek

U mikrofonu jej vystřídal místopředseda ÚV KSS **Milan Pora**. Mluvil česky, což zdůvodnil tím, že provázanost Čechů a Slováků je markantní nejen ve společnosti, ale i v komunistické straně. Ocenil historický význam 79. výročí osvobození Československa a 80. výročí SNP v novodobých dějinách obou našich národů nejen jako nesporný. I přes snahy Západu a jeho momentálně dosazenému režimu se mu příliš nedaří zkreslovat historii 2. světové války, bagatelizovat v ní podíl Rudé armády a účelově zcela zamlčovat úlohu komunistické strany.

Prvního ledna příštího roku budeme žít ve dvou od sebe oddělených státech už 32 let. Češi a Slováci své vzájemné vztahy považují za stále a neměnné jako před 31 lety. Fakt je, že většina občanů obou našich republik se stále přiklání k tomu, že tento razantní politický krok, vedoucí k vytvoření nových států, z jejich hlediska vlastně

nebyl nutný. Rozdělení naší federace bylo rozhodnutí primárně naplánované, iniciované, financované a řízené zpoza oceánu.

KSČM zůstává pro KSS přirozený partner a spojenec v širokém spektru témat bez ohledu na politické složení parlamentů či vlád v ČR i v SR. Vztahy mezi oběma stranami jsou dlouhodobě stabilní, mimořádně nadstandardní a výjimečné. Potřebná je vzájemná inspirace ve tvorbě politiky, koordinace v tématech jako je nelegální migrace, zkreslování a prepisování dějin, mediální blokáda a další aktuální výzvy, které nám vzájemný dialog může pomoci zvládnout. Proto budeme dělat vše pro to, aby síla a kvalita našeho partnerství zůstala zachována a nadále se prohlubovala. Mám přání, aby si z nás všechny národy světa, které proti sobě bojují a mají vůči sobě zášť, si vzaly příklad - uzavřel svůj projev místopředseda KSS Milan Pora.

Kandidát do Jihomoravského krajského zastupitelstva **Martin Říha** zdůraznil: Dle našeho volebního programu chceme udělat audit toho, co současná volební koalice na hejtmanství udělala. Z vlastních zkušeností vím, že třeba ve zdravotnictví jsou čekací doby u ambulantních specialistů půl roku i déle. Podíváme se na to, jak se dají čekací lhůty zkrátit. Rovněž jak dostat do všech obcí základní zubařskou péči. Stále narůstající dopravní zácpy v jihomoravských městech, jako v Brně a okolí, chceme řešit též intenzifikací Integrovaného dopravního systému JMK, aby lidé měli důvod dát jí přednost před jízdou autem. Chceme se podívat i na špatný stav silnic 2. a 3. třídy. Sloužily 24 let a nikdo s nimi nic nedělal. Hejtman natáčí krásná videa za naše peníze místo toho, aby je investoval do oprav cest. Problémy jsou i v sociální péči, v domovech pro seniory, v asistenčních domech. Musíme fungování společnosti připravit na stárnutí populace. Jen v Brně je čekací doba na přijetí do domova důchodců půl tři roky. Je to zcela nepřijatelné a musíme s tím něco udělat. V Jihomoravském kraji chceme vytvořit regionální vládu, která bude sloužit občanům, nikoliv fungovat pro osobní prebendy.

Kandidát do Senátu za Břeclavsko **Stanislav Šprt** krátce vysvětlil naslouchajícím v polední slunečné výhni asi 33° C, jak je důležité jít k volbám, proč volit do Senátu. Se všemi kandidáty mohli pak občané besedovat ve tvrdonickém národopisném areálu nebo v osvěžujícím chladu Slovácké budy. O kulturní program na setkání se pečlivě staral **Jiří Zonyga** s kapelou a vše potřebné ochotně zajistil starosta slovácké obce Tvrdonice **Zdeněk Tesařík**.
(vž.)
(redakčně kráceno) *FOTO - Václav Žalud*

V současné době jsme svědky války mezi kapitalistickým Ruskem a kapitalistickou Ukrajinou. Jsme svědky boje mezi bratrskými národy. Naší mládeži se podprahově a propagandou vnucuje představa, že to byl SSSR, který kolonizoval mnohé národy, které si násilně připojil a Rusko jen následuje tuto politiku. Opak je pravdou. Byl to carský režim, který byl utlačovatelem mnohých národů. Byl to teprve Sovětský svaz, který přinesl mnohým národům uvědomění své svébytnosti a podpořil vznik jejich státnosti.

Hned po říjnové socialistické revoluci v r. 1918 uznalo Rusko samostatnost Finska, Lotyšska, Estonska, Litvy a Mongolska, které do té doby nikdy neměly samostatný stát. Polsko obnovilo svůj stát také po r. 1918 a sovětské Rusko bylo první, které ho uznalo. Následný komplikovaný vývoj mezi těmito státy a Sovětským svazem by si zasluhoval podrobnější rozbor, který souvisel s vývojem v Evropě po 1. sv. válce, zvláště s nástupem fašistických režimů v mnoha zemích a nebezpečí přepadení Sovětského svazu nacistickým Německem. Je to problematika velmi široká, a proto není cílem tohoto článku.

Je faktem, že teprve po občanské válce v sovětském Rusku začaly vznikat samostatné státní celky jako součást nově se tvořícího Sovětského svazu. Vznikaly autonomní republiky s vlastní vládou a samosprávou, které nikdy do té doby samostatnost neměly. Byl to Azerbájdžán, stejně jako Turkménie, Kyrgistán, Uzbekistán, Tadžikistán, Kazachstán, Bělorusko, Ukrajina a Moldavsko. Pomoc při obnově svojí státnosti v rámci SSSR se dostalo Arménii a Gruzii.

Všechny tyto nové autonomní republiky byly soustředěné kolem Ruské federace tak, aby měly možnost využít práva národů na sebeurčení až do oddělení, jak stanovila Ústava SSSR. V rámci těchto autonomních republik vznikaly autonomní oblasti a národnostní okruhy.

I v rámci Ruské federace bylo 16 autonomních republik, 6 autonomních oblastí a 10 národnostních okruhů. Byla věnována pozornost všem etnickým skupinám, jazykovým okruhům, jejich tradicím a zvyklostem.

Národnostní politika SSSR propracovala systém podpory rozvoje školství a kultury v národních jazycích, někde bylo nutné vytvořit i vlastní písmo. Po dobu existence Sovětského svazu byla akceptována všechna náboženství a národnostní rozdíly vlivem nerovnoměrného rozvoje těchto území v minulosti. Hospodářským rozvojem se rozdíly vyrovnávaly. To se projevilo soudržností Sovětského svazu v boji s nacistickým Německem.

Díky národnostní politice SSSR, jeho vzdělávacímu programu a všeobecnému rozvoji vznikala ve všech oblastech vlastní inteligence a s

tím republiky nabývaly i vlastní sebevědomí. Vlivem vnějších i vnitřních okolností se Sovětský svaz po více jak 70 letech existence v r. 1991 rozpadl. Tzv. dohodami z Bělověžského pralesa v Bělorusku vznikly na základě ústavního práva národů na sebeurčení až po oddělení samostatné státy. Některé zůstaly z hospodářských důvodů ve volnějším spojení s Ruskou federací. Bělorusko a Ukrajina, které vyhlásily svoji samostatnost patří k těm největším.

Historie vzniku Ukrajiny.

Vznik Ukrajinské socialistické republiky v rámci SSSR stojí ve vztahu k současnému válečnému konfliktu za pozornost. Po VŘSR byla Ukrajina malá a dolehla na něj silně občanská válka, do které zasahovaly i zahraniční intervence. Část ukrajinského území bylo ztraceno za pomoci intervenčních vojsk po válce polsko- ruské v r. 1920, kdy Polsko napadlo nově se tvořící sovětský stát a zabralo část území, které mělo po 1. sv. válce náležet k Rusku. Toto území bylo navráceno Ukrajině až po obsazení Curzonovy linie v roce 1939 na základě paktu Ribbentrov- Molotov.

Aby mohla vzniknout Ukrajinská republika jako součást Sovětského svazu, byla v r.1922 na podnět V.I. Lenina připojena část ruského území tj. dnešní Doněcká a Luhanská oblast obývaná etnickými Rusy. Byla to průmyslová oblast, která měla přinést do agrární země nejen průmysl, ale i pokrok vzdělanostní. Podkarpatská Rus, nebo Zakarpatská Ukrajina, jak se někdy používá, byla na základě dění v Rusku po 1. světové válce a za přispění zahraničních vlivů raději přičleněna k Československu. Připojena k Ukrajině byla až po osvobození Sovětskou armádou v r. 1945. Tento krok byl v naší zemi stále vyčítán Stalinovi, dnes už se o tom nemluví. Krym byl připojen jako dar k Ukrajinské sovětské socialistické republice na zásah Chruščova v r. 1954. Vznikl tak stát s ruským obyvatelstvem na východě země a na Krymu a většinovým ukrajinským obyvatelstvem v západních oblastech. V období 2. sv. války se v západních částech rozvinulo silné protisovětské hnutí s cílem vytvořit Velkou Ukrajinu. Bandera a jeho hnutí se

připojilo k nacistům. To je nutné zmínit k pochopení současné války na Ukrajině.

Ukrajinská socialistická republika vznikla díky politice Sovětského svazu, jehož záměrem bylo vytvořit hospodářsky silnou a samostatně fungující republiku.

Samostatná Ukrajina

Po osamostatnění v roce 1991 se začala Ukrajina potýkat se všemi neduhy, které provázely státy na přechodu od socialismu ke kapitalismu. Korupce a rozkrádání socialistického vlastnictví na jedné straně umožnilo vznik oligarchie, na druhé straně zchudnutí většiny obyvatelstva. Chudoba se z 2% rozšířila na 65 % obyvatelstva. Ukrajina ze všech samostatných republik dopadla nejhůř. Už v 90. letech začal exodus obyvatel z hospodářských důvodů ze země. Dávno před vypuknutím války v r. 2022 odešlo ze země na 6 milionů lidí do Ruska, Polska, západní Evropy. V naší zemi ještě před válkou bylo na 136 tisíc Ukrajinců.

Ruská federace se na základě Bělověžských dohod zavázala vojenskou ochranou Ukrajiny s tím, že pro Rusko strategické území bude neutrální. Ukrajina statut neutrality přijala ve své Ústavě. Právě vyjmutí statutu neutrality z Ústavy se stalo jednou z příčin současné války na Ukrajině. Krym zůstal autonomní republikou v rámci Ukrajiny, se svým parlamentem, vládou i soudnictvím.

Následný vývoj se však ubíral jiným směrem. V západní části Ukrajiny narůstal vliv neonacistických tendencí, vznikaly neonacistické bojůvky jako Azov, Pravý prostor a další se silným protiruským postojem, západem přehlíženy a tolerovány. Bandera se stal ikonou tohoto hnutí, jehož vyznavači pronikly i do státní sféry. Ukrajina se dostala do hledáčku zájmu západních mocností. Pro svůj hospodářský úpadek se zdála být snadným cílem. Západ podporoval ukrajinskou oligarchii a jim protirusky nakloněné politické špičky. Krvavé události v r. 2013- 2014, podporované USA, zapříčinily občanskou válku na Ukrajině mezi Doněckou a Luhanskou oblastí, které odmítly přijmout stav po násilném sesazení demokraticky zvoleného proruského prezidenta Janukoviče. Krym už podruhé v r. 2014 na základě práva národů na sebeurčení až do oddělení uskutečnil referendum a

schválil velkou většinou svého obyvatelstva připojení k Rusku. Pro Rusko vždy byl Krym historickým a také strategickým územím pro vlastní ochranu z moře. Rozšiřování paktu NATO na východ vzbudil v Rusku oprávněné obavy o bezpečnost své země a zájem ze strany NATO o Ukrajinu a Krym byl Rusku znám. Už jednou, před 2. sv. válkou, při pohledu z Kremlu tato země musela konstatovat, že je obklíčena. Obklíčování Ruska ze strany NATO v současnosti je nepřehlédnutelné. Západ překročil červenou linii, na kterou V. Putin upozorňoval. Strategické cíle na Ukrajině má tedy jak Rusko v zájmu vlastní bezpečnosti, tak USA toužící po ovládnutí světa včetně surovin pro svoje vlastní zájmy. Svoje hegemonistické plány USA nijak neskrývá.

Válce šlo zabránit, pokud by režim v Kyjevě dodržel Minské dohody, přestal na území Doněcké a Luhanské republiky vojensky útočit, uspořádal tam volby a přiznal jim autonomii. Garantem těchto Minských dohod byla Francie, Německo, Rusko a Ukrajina. A jak známe z výroku Merkelové, nešlo o dodržení těchto dohod, ale o čas, aby se Ukrajina vyzbrojila. Proti komu? Proti Rusku, které vždy lákalo západ pro svoje surovinové bohatství, ať v době carského, sovětského nebo kapitalistického zřízení.

A tak se Ukrajina zmítá ve válce za podpory západních zemí a přináší největší lidské i hospodářské oběti v zástupné válce mezi Ruskem a USA a zeměmi sdružených v NATO. Rusko i západ má na Ukrajině svoje strategické zájmy, na které doplácí ukrajinský lid, kterého se nikdo nikdy neptal, jestli tuto válku podporují, nebo ne. Určitou odpovědí je hromadný odchod dalších milionů lidí z Ukrajiny, z nichž mnozí s návratem do válkou zničené země ani nepočítají. Odmítají mobilizaci, odmítají se nechat posílat na smrt za cizí zájmy. Ti co požadují zastavení bojů, zachránění lidských životů, majetků, infrastruktury a požadují mírová jednání k ukončení konfliktu jsou u nás nazýváni hanlivě chcemíři. A tihle chcemíři začínají být pro svoje volání po míru napadáni, jak se stalo v červenci v Brně Libuše G. Politikům, představitelům města, novinářům ani nenapadlo, aby podobné útoky odsoudili. Až tam jsme došli. Bohužel.

A. ŠTOFANOVÁ

Vracet se k historii není zbytečnost nebo přepych, naopak.

M. V. KRATOCHVÍL

Podlomit další nohu Fialovy pětidemolice

Rozloučení s prázdninami v podání kolice STAČILO! v Jihomoravském kraji se konalo v sobotu v parkovém vnitrobloku brněnských ulic Křídlovická, Zahradnická a Poříčí. Ve více než třicetistupňové sluneční výhni přišla mezi stovky bavících se a soutěžících dětí a dospělých kromě kandidátů do samosprávy kraje také předsedkyně ÚV KSČM Kateřina Konečná.

Poslankyně Evropského parlamentu **Kateřina Konečná** pro ECHO řekla: »Do Brna jezdím ráda, protože tu vedeme kampaň. Přála bych si, aby koalice STAČILO! uspěla nejen v jihomoravských, ale i v ostatních regionálních volbách v ČR. Jsem přesvědčena, že můžeme definitivně podlomit další vládní nohu Petra Fialy a celé jeho pětidemoliční vlády. To proto, že všichni tito kšeftaři a náměstci a korupčníci, které tam mají, půjdou od válu. Udělám vše pro to, aby v krajích opět vládli lidé tak, aby tam nemusela zajíždět policie řešit závažné případy, aby se tam občanům dařilo, aby se posilovaly sociální služby i zdravotnictví a vůbec další obory, které mají kraje na starost na úkor dotací atp.«

Konečná pokračovala: »Za uplynulé čtyři roky se řešily ve 13 krajích ČR dost velké průšvihy. Ukazuje se, že KSČM a tuto chvíli koalice Stačilo! je záruka toho, že k nim nedojde. Když jsme byli před 12 lety v zastupitelstvech krajů, nic takového jako dnes se

nedělo. Jestliže chtějí mít občané napříště kraje bez korupce, kterým půjde o to, aby byl v regionu např. dostatek lůžek v sociálních službách, aby byla zachována v dnešním rozsahu zdravotní péče, aby nebyly rozbité silnice ve stavu, kdy se na nich nebudou vyvracet kola aut, pak nemá lepší řešení, než volit STAČILO!«

Martin Říha z druhé pozice na kandidátce zastupitelů za STAČILO! do samosprávy Jihomoravského kraje připomněl: »Je mi 55 let. Ze svých klukovských let si pamatuji, že tento park ve vnitrobloku starobrněnských ulic hostil tradičně události, na které hodně mých vrstevníků vděčně vzpomíná. Třeba vystupoval zde legendární brněnský silák, Železný Zekon a lamželezo Franta Kocourek, Bob Fridl, Marta a Tena Elefteriadu a další zpěváci, kouzelníci atp. Každé léto se tady něco dělalo pro děti. Koalice Stačilo! pro Jihomoravský kraj navazuje programem na tuto tradici pravidelnými Dětskými dny. Pokračuje v tom, co se započalo před rokem 1989.« (vž)

FOTO - Václav ŽALUD

Deficit demokracie v praxi

Čas od času lze zaslechnout, že evropské instituce trpí deficitem demokracie. Pod takto obecným označením bývá obtížné si představit, jak asi takový deficit vypadá. Zcela bezelstně to objasnil Václav Dolejší na serveru Seznam Zprávy v článku, jenž nese název: Šanci na vliv mají Vondra a Niedermayer. ANO je v sanitárním kordonu.

Bez jakékoliv známky údivu, či dokonce nesouhlasu je nám sděleno, že strana ANO, která se stala vítězem eurovoleb v České republice, bude v Bruselu odstavena od jakéhokoliv vlivu, protože její názory se nehodí těm, kdo určují reálnou míru vlivu. Dozvídáme se, že jednotlivé frakce se nepodílejí na rozhodování podle počtu svých členů, ale podle toho, zda byly či nebyly odstaveny do karantény. Být odstaven do karantény znamená, že projevená vůle voličů v jejich domovských zemích

je zcela anulována. S těmito voliči se nepočítá jako s občany Evropy, jejichž hlas je roven hlasu kohokoliv jiného.

Je to stejné, jako kdyby se na úrovni národního státu po volbách řeklo, že reprezentanti opozice budou po následující čtyři léta zcela vyřazení ze hry, i když plat a diety jim pochopitelně poběží, když už tedy byli bohužel zvoleni. Takto vypadá liberální demokracie v praxi, aniž by to její profesionální stoupence u nás jakkoliv znepokojovalo. Naopak,

považují to za vhodný trest za vlastní názor politika sdílený miliony voličů. Jak konstatuje autor článku, v té či oné míře se karanténa bude týkat třinácti či patnácti z jednadvaceti zvolených českých europoslanců.

Dozvídáme se, že plnohodnotnými europoslanci se tak stávají jen ti, kdo byli zvoleni za strany TOP 09, KDU-ČSL a STAN. Jedná se mimochodem o strany, z nichž dvě by se samy vůbec nedostaly do našeho parlamentu a vyhlídky té třetí závisí na tom, jak bude posuzována hustá pavučina podivných kauz, jimiž je tato strana opředená.

Dále se z článku dozvídáme, že nejvyšší vliv bude mít z našich europoslanců v následujících pěti letech Luděk Niedermayer z TOP 09. Důvod: Niedermayera mají rádi a navíc patří mezi oblíbence Manfreda Webera, mocného německého šéfa lidovecké eurofrakce, konstatuje Václav Dolejší. Jak vidno, patřit mezi něčí oblíbence má v evropské politice větší váhu než být členem frakce vítězů voleb, která má tu smůlu, že ji nemají rádi. Přeje si

snad někdo ještě srozumitelnější objasnění toho, co znamená termín „demokratický deficit“?

Při čtení podobně upřímných článků člověka napadá, že by se na katedrách politologie měly od základu změnit osnovy. Proč hlásat nebohým studentům, že základem demokracie je nějaká rovnost všech občanů a že platí stejná váha hlasu každého z nich u voleb? Proč je bulíkovat řečmi o tom, že demokracie spočívá na diskusi, která konfrontuje názory těch, kdo momentálně vládnou, a těch kdo jsou prozatím v opozici? Proč jim tvrdit, že Evropská unie na každém kroku prosazuje zásadu jednoty tvořené ničím neomezovanou růzností?

Poctivější by přece bylo prozradit jim, že důležité nejsou výsledky voleb, ale to, koho mají tam nahoře nakolik rádi. A že stát se vlivným poslancem předpokládá být favoritem dostatečně mocného patrona. Pokud by se podařilo tohle studentům vštípit, pak by nehrozilo, že po případném vstupu do politiky skončí některý z nich bez ohledu na počet získaných hlasů v karanténě. **Jan Keller**

Řekněme Fialovi a jeho pohůnkům v v krajích STAČILO!

(Praha 30. srpna 2024) Již za nedlouho proběhnou v České republice volby do zastupitelstev krajů. Krajské volby, ač si to mnoho občanů nepřipouští, jsou pro ně důležité. Kraj má na život občana České republiky obrovský vliv. Kraje řeší například strukturu zdravotnictví, středního školství či veřejné dopravy, silnic II. a III. třídy a měly by řešit i sociální oblast. V mnoha krajích jsou velké tlaky na privatizaci krajských zdravotnických zařízení do soukromých rukou, což by znamenalo výrazné zhoršení dostupnosti zdravotní péče! Ve veřejné dopravě většina krajů osekala spoje a výrazně zdražila jízdné, dochází ke slučování škol. V oblasti sociální péče soukromé firmy sanují to, co nezvládají kraje, a výsledkem jsou předražené a těžko dostupné služby pro občany. Nevyužívaná je i jejich možná legislativní iniciativa.

V krajích dnes vládnou lidé, kteří neřeší skutečné problémy obyvatel. Starají se pouze o vlastní kšefty. Korupční skandály na krajích provázely vládnutí ODS i ANO po celé uplynulé volební období. Šlo například o:

- ovlivňování dopravních zakázek v Olomouckém kraji náměstkem hejtmána za ODS Záchy;
- odsouzení na základě účasti na organizované zločinecké skupině hejtmána Moravskoslezského kraje za ANO Krkošky za uplácení lékařů;
- obvinění kandidáta na hejtmána za ANO v Ústeckém kraji Hrabáče ze zločinu přijetí úplatku, sjednání výhody při zadání veřejné zakázky a krácení daně a také pro přečin zneužití pravomoci úřední osoby.

Občané v krajích potřebují dostupné zdravotnictví, školství, kvalitní dopravu i efektivní a fungující sociální služby. Současná garnitura ve vedení krajů prokázala, že na občany kašle a sleduje pouze svůj osobní prospěch. KSČM proto říká v krajích: STAČILO!

VV ÚV KSČM

V

Demokracie je rovnost a to znamená, že každý musí také akceptovat stejná pravidla hry. A nejenom to. Ony také metody politického boje mohou být všelijaké, ale musí zůstat v rámci nejzákladnější slůžnosti.

J. MASARYK

Tak to tedy pomějeme...

Vláda, snad aby nás ochladila v přetrvávajících tropických vedrech, ústy ministra práce a sociálních věcí Mariána Jurečky konečně sdělila částku, o kterou se od 1. ledna příštího roku zvýší průměrný důchod. Jakýkoli - starobní, invalidní, vdovské, sirotčí. Bude to 355 korun. Měsíčně. Z toho základní výměra stoupne pro všechny stejně o 290, tedy nově na 4.690 korun. Procentní, tedy zásluhová, výměra se zvýší o 0,4 pct! Průměrný důchod by tak měl činit 21.059 korun. Kdo ho ale má?! Seniorům ukápně slzička dojetí, mnozí radostí povyskočí nad tím, jak se rozšoupnou. Bylo by to jinak, kdyby s posvěcením nezávislého Ústavního soudu neokradli seniory a další o v průměru 11 stovek měsíčně. Bylo by to jinak, kdyby nezměnili (v neprospěch lidí pochopitelně) valorizační vzorec. Oni nás bez uzardění okrádají o část toho, co jsme státu půjčili, pokud jsme byli v produktivním věku!

Fialový pětihnus ohýbá statistické údaje, popírá drahotu a lže, lže a lže. Řečičkám o tom jakže se máme dobře, jak vláda o nás pečuje, nevěří už ani Pepek Vyskoč. Zdražuje se všechno: energie, voda, léky, nájmý, prostě na co si vzpomeneš.

Opozice při hlasování v parlamentu neuspěla, u ÚS také ne a pokud chceme, aby se tato prach sprostá zlodějna napravila máme jedinou možnost – volby. A volit všichni a s rozumem. Nová vláda snad tyto křivdy napraví. ANO samotné to však nebude, i když jeho čelní představitelé slibují, kudy chodí. Těch stran, které postaví novou vládu, musí být víc. Musíme být u toho. Pamatujte, parlamentní volby jsou zhruba za rok...

Tibor DÁVID

Slováci jsou hrdí na jubilující SNP

Vzpomínkové shromáždění občanů k 80. výročí Slovenského národního povstání u pomníku SNP na náměstí SNP v Brně - Černých Polích se konalo letos bez účasti zástupců Univerzity obrany a zástupců Městské části Brna-sever. Kytice květů položili k pomníku představitelé řady vlasteneckých politických stran, institucí a zájmových spolků.

Toto vystoupení slovenských obyvatel proti klerofašistickému režimu Slovenského státu vypuklo 29. 8. 1944, kdy německé nacistické armády vstoupily na Slovensko. Neúspěšná pak byla snaha slovenských jednotek (které byly včleněny do Wehrmachtu) otevřít postupujícím sovětským jednotkám přechod přes Karpaty a urychlit tak osvobození ČSR. Po počátečních úspěších na přelomu října a listopadu 1944 povstalci ustoupili do hor, kde pokračovali v partyzánském boji do příchodu Rudé armády.

Se vzpomínkovým projevem vystoupila na shromáždění na náměstí SNP předsedkyně spolku Obce Slováků v Brně **Judita Guštafiková**. Na závěr svého vystoupení připomenula důležitost 80. výročí SNP a jeho význam pro Slovensko, které tehdy odmítlo fašistickou diktaturu a mělo možnost dál spojovat svoji existenci v jednotném Československu. *»Setkávání u památníku SNP od autorů Ladislava Snopka a Ladislava Beisetzera z roku 1974 každoročně připravuje Český svaz bojovníků za svobodu, Československá obec legionářská, Společnost Ludvíka Svobody, Obec Slováků v Brně a další organizace společně nebo samostatně. Slovenské národní povstání je dnes kritizované a znevažované různými skupinami společnosti, které se snaží význam povstání pro Slováky podceňovat a překrucovat historii.*

My, Slováci, jsme hrdí na SNP a s vděkem vzpomínáme na všechny, kteří bojovali a obětovali své životy za demokratické Slovensko,« podtrhla. **vž)**

FOTO - Václav ŽALUD

SLOVENSKÉ NÁRODNÍ POVSTÁNÍ

Letos 29. srpna jsme vzpomínali 80. výročí hrdinského Slovenského národního povstání lidu proti hitlerovskému fašismu. Na jeho počest vznikla i tato báseň:

Na dukelském kopci
v klínu karpatských hor
je pomník hrdinů...
V zeleném údolí
smutně šumí širý bor
a severní vítr vane ...
každé hrdinství musí být vzpomínané
do příštích dnů.
V naší paměti žít bude věčně
ten slavný den,
kdy nabrali jsme dech,

to přátelství nekonečné
v sovětech
ty hroby soudruhů
rozeseté po kopcích,
po lesních cintorínech ...
Nám vzkazuje dnes dukelský hrdina:
*Na válku se nezapomíná,
na válku se nikdy nezapomíná!*
Proto nezapomínejte!
Nezapomínejte!

Jan Kouba

(Ne)zapomenutá letní výročí

Úspěšný sarajevský atentát na rakouského následníka trůnu arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este 28. června 1914 byl pro Rakušany a Němce hledanou záminkou k válečnému konfliktu, který začal měsíc poté. Po žních. Sedláky sklízějící úrodu nebylo možno povolat. Evropské mocnosti měli ambice přepsat mapu a získat nové kolonie. Nakonec se sice přepisovalo, ale zcela jinak. Válka za čtyři roky přinesla 25 milionů mrtvých, španělskou chřipku, revoluce, inflaci a krizi. Rakousko – uherské mocnářství se rozpadlo a vznikla řada nových států, Německo bylo poraženo na hlavu, císař odešel do exilu a přišlo o řádný kus území, kolonie i armádu. Vzniklo Polsko, také Československo. Nedokonalé politické vypořádání následků konfliktu, který, jak mnozí lidé doufali, měl být poslední, bylo jen zárodkem války ještě strašnější... Je tomu 110 let.

V polovině roku 1944 prohrávalo nacistické Německo na všech frontách. Spojenci jej pomalu opouštěli a přecházeli na stranu protifašistické koalice. Rudá armáda osvobozovala Evropu, spojenci bojovali v Itálii a konečně otevřeli druhou frontu ve Francii. V srpnu vypuklo povstání v Paříži a tak se v podstatě osvobodila sama. Povstání, připravované pro londýnskou Zemskou armádu, vypuklo také ve varšavském ghettu. Z 50 tisíc zapojených povstalců za dva měsíce zůstal zlomek a z Varšavy pouze ruiny. Zahynulo téměř 200 tisíc civilistů. Ve stejném čase poněkud ukvapeně vypuklo i Slovenské národní povstání. Špatná domluva mezi Londýnem, Moskvou a povstalcí vedla k chaosu, zradě některých posádek slovenské

armády a tedy ztrátě území a zásob potřebných pro boj. Největší problém způsobila zrada velení polní armády, která bránila východoslovenské průsmyky. Ty měla udržet před Němci a naopak otevřít cestu do nitra Slovenska Rudé armádě. To se ovšem nestalo. Obě divize byly odzbrojeny, vojáci putovali do zajetí a jen malá část se připojila k povstalcům. Nicméně: Slovenský národ se přihlásil k obnově Československa, postavil se na stranu protifašistické koalice a po dobu dvou měsíců poutal nemalé síly Němců, které chyběly na frontě. Do povstání se vedle slovenské armády zapojily početné partyzánské skupiny a také 1. čs. stíhací pluk (operoval z letišť na povstaleckém území, což byla naprostá rarita) a 2. čs. paradesantní brigáda přepravena letecky z Polska. Zatímco stíhači, když se situace povstalců zhoršovala, ustoupili na frontu, zbytky parabrigády, podobně jako další vojenské a partyzánské jednotky přešly na boj v horách a na jaře 1945 se postupně připojovaly k jednotkám Rudé armády a čs. armádního sboru. Němci, které za potlačení povstání v Banské Bystrici osobně vyznamenával prezident Slovenského štátu páter Jozef Tiso, se krutě mstili. Na vojácích, partyzánech, ale i na civilním obyvatelstvu, včetně dětí. Svědčí o tom řada popravišť, vypálených obcí atd. Od té doby uplynulo rovných 80 let.

Stejná doba uplynula od další slavné kapitoly našich dějin přímo navazující na SNP. Rudá armáda měla snahu povstání pomoci, spojit se s jednotkami v obklíčení a tím urychlit osvobozování Slovenska. Nakvap byla připravena útočná operace 38. armády, jejíž součástí byl také 1. čs. armádní

sbor v SSSR měla rychlým útokem ze severu od polského Krosna vstoupit na Slovensko přes karpatské průsmyky a za tři dny dobít Svidník a za pět dnů (!) osvobodit Prešov. Nedostatečná doba přípravu operace, vojska unavená po letní ofenzivě, špatný zpravodajský průzkum, hory a nakonec nepříznivé počasí způsobily, že svižná operace se proměnila na vleklé, měsíc trvající krvavé a úporné boje. Slovenské divize, které držely Dargovský a Dukelský průsmyk byly Němci odzbrojeni, zajaty a nahrazeny jednotkami Wehrmachtu. Ty z dobře vybudovaných postavení na výšinách postřelovaly pěchotu tísnící se v úzkých údolích. Dělostřelectvo RA a sboru, stejně jako tanky měly jen omezené uplatnění. Krvavé boje v horách si za 78 dnů

vyžádaly 1.127 mrtvých, 4.328 zraněných a 938 nezvěstných příslušníků sboru. 6. října, kdy naši vojáci překročili hranici, přímo na Dukelském průsmyku výbuchem miny zemřel velitel 1. brigády generál Jaroslav Vedral (Sázavský). Ztráty Rudé armády byly podstatně vyšší. Diskuse o zbytečných ztrátách, krvavém masakru, ze kterého byl obviňován Ludvík Svoboda, nejsou relevantní. Vyžádala si je situace a byla to cena na naše osvobození.

Na to nesmíme zapomínat! Naopak, šířit tyto informace dál a hlavně mezi mladé, neboť znalosti historie jsou u nich mizivé a vlastenectví je pojem téměř neznámý.

Tibor DÁVID

Natřikrát zastavení k 22. červnu.

Městská rada Klubu českého pohraničí v Brně, s podporou KSČM a dalších organizací, uspořádala v sobotu 22. června již tradičně protestní shromáždění proti záměrné falzifikaci historie příčin a následků II. Světové války. Obecně i konkrétně v Brně. K datu 22. června se toho ale váže více, takže se u něj zastavíme.

Poprvé – Pro letošní rok **2024 připadlo na den 22. června uspořádání tzv. „Poutí smíření“** v rámci festivalu Meeting Brno. Právě tato **pout' je nejvýraznějším nástrojem manipulace**, festivalem podsouvající nepamětnické generaci události **kolem hromadného odsunu Němců z Brna v květnu 1945** jako „bezdůvodné“ přikorí a vůbec zločin Čechů, navíc vůči doložitelné realitě neodpovídajícím, až smyšleným obrazem. S tím se vlastenci a vlastenci prostě smířit nemohou. Proti průvodu zhruba stovky poutníků průměrně mladšího věkuvyjádřila skupina vlastenců protest symbolickým sdělením **STYĎTE SE!** A také shromážděním u pomníku prezidenta Edvarda Beneše, symbolicky hledícího proti budově dnešní právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, za okupace sídlu Gestapa. Zde byla odpoledne **připomenuta takřka prorocká slova E. Beneše, varující před důsledky ztráty paměti** ... na jejichž aktuálnosti nic nemění ani závěrečné setkání poutníků s mj. velvyslancem SRN v ČR Andreasem Kühnem, honorárním konzulem Lichtenštejnska, ministrem pro evropské záležitosti ČR Mikulášem Bekem, exministrem kultury Danielem Hermanem a

jihomoravským hejtmanem Janem Grolichem v zahradě Augustiniánského opatství. **Do manipulace**

s historií přes Pout' zapadá také z německé strany často **předhazované očekávání zrušení tzv. Benešových dekretů jako žádoucí doklad „vyrovnaní se s minulostí“ z české strany**. Ovšem jak správně ve svém projevu u pomníku E. Beneše připomněl dr. Jiří Jaroš Nickelli, člen Svazu protifašistických bojovníků, **ty jsou našťestí fakticky nezrušitelné!** Nesmíme na to však spoléhat, protože současná vláda i s prezidentem intenzivně hledá cesty, jak je obejít. Varováním nám budiž i účast na letošním protestu, kterého se aktivně zúčastnilo již sotva tři desítky vlastenců.

Podruhé – Shromážděním bylo připomenuto také datum **22. června, jako letos 83. výročí zahájení útoku nacistického Německa na Sovětský svaz**. Není přitom pravda, že tento útok byl zahájením II. Světové války, protože například již o rok dříve zaútočilo Německo na Francii a Benelux a ještě dříve na jiné země, včetně obsazení Československa a Polska 1939. V důsledku zahájení realizace Plánu Barbarossa se ale začala odvíjet dějinná bitva, která vyústila v porážku Německa na jeho území v roce 1945. Zdaleka nejvyšší podíl zásluh na porážce má přitom nezpochybnitelně právě Sovětský svaz a jeho Rudá armáda.

Potřetí – V příčinné souvislosti s oběma světovými válkami 20. století byly připomenuty **mezinárodní snahy o uznání 22. června Památným dnem genocidy Slovanů**. Ve spojitosti s 2. Světovou válkou se neustále hovoří o židovské genocidě, tedy o holocaustu s doloženými šesti miliony židů, popřípadě i o genocidě Romů, kteří byli na území „III. Říše“ téměř vyhlazeni. Avšak v počtech obětí války se takřka vůbec nehovoří o tom, že z uznávaných 65 milionů mrtvých je téměř polovina

zabitých příslušníků slovanských národů. To ve světě asi považují za samozřejmost? Mimo projevů zástupců Výboru národní kultury, KSČM, KČP a Svazu protifašistických bojovníků bylo téma významně podpořeno také zdravicí slovenského slovanského spolku Slavica, předneseného Václavem Fišerem, předsedou Městské rady Klubu českého pohraničí v Brně a mj. také členem spolku Svatopluk. Je třeba si stále připomínat, že Češi jsou slovanský národ a nikoliv, jak se dnes můžeme dozvědět i od „autorit“ dokonce jen jakýsi odrodilý

germánský kmen, popřípadě multikulturní evropané bez národně kulturní minulosti. Nakonec se sluší připomenout, že „jen zůstane-li naše pohraničí české, zůstane českou i celá naše vlast“!

Václav FIŠER

STAČILO!
V JIHMORAVSKÉM KRAJI
KSČM, ČSSD, ČSNS, SD-SN, DOMOV

Svícení proti válce v Brně opět dramatické. Musela zasahovat PČR.

V prázdninovém čase bylo na webové stránce MěV KSČM Brno a také v Naší pravdě zevrubně popsáno, jak dosud téměř bez povšimnutí probíhající protest malé skupiny lidí proti válce dokáže v některých „občanech“ vyvolat agresivní chování, dokonce za hranicí zákona. Incident, jehož obětí se 19. srpna shodou okolností stala pravidelná účastnice, 85 letá členka KSČM, vyvolal sice hodně pozornosti, nicméně momentálně se do „hry“ dostaly správní lhůty a tak zatím nemůžeme poskytnout informaci o tom, kam se posunulo vyšetřování, zaštitěné renomovanou advokátní kanceláří. Vyšetřování však běží a soudružka Gottwaldová je naštěstí životem zocelená dáma, která již opět pokračuje v aktivní účasti na protestu.

Nicméně novinky hodné sdělení tu jsou! Minulý pátek, 16. srpna, který si už tak horké léto vybralo jako den pro letos zatím nejvyšší teplotu (v Líšni 36,5°C ve stínu) byl opět horkým i pro protestující „světlušky“. Našel si nás totiž další výtečník, k jehož počínání musela být tentokrát přivolána Policie České republiky. Nabídl bych vlastní popis situace, avšak kvůli vlastní indispozici mohu nabídnout jen informaci zpracovanou jedním ze stálých účastníků protestu: „Už od začátku našeho shromáždění jsme poutali pozornost. Jednak nás bylo dnes hodně, přišlo 22 světlušek a Brňané dnes měli chuť a asi čas se u nás zastavit a debatovat.

se zamaskovaným obličejem. Zahalený do ukrajinské vlajky, na které byl nápis AZOV a znak pluku a připsáno FREE AZOV. Ten kluk už jednou za námi přišel, psal jsem o něm, že chtěl v 16 letech nastoupit k pluku AZOV, ale odmítli jej pro nízký věk. Popsal jsem jej jako čistokrevného nacistu.

Dnes nás přišel provokovat, protože ve všeobecnou známost v Brně vešlo, že v pátek se protestuje na Moravském náměstí (a to je dobře). A protože dnes okolo nás velmi často kroužil zásahový vůz České police, využili jsme toho a požádali je o pomoc. Pánové zaparkovali a ve třech vystoupili, aby provedli zásah. Musím říct, že policisté si počínali na 100% profesionálně, od začátku byli na naší straně. Mladého Ukrajince vyzvali, aby okamžitě odešel, protože narušuje řádně povolené shromáždění.

Škoda, že tento svůj příspěvek nemohu doložit videem. Viděli byste neuvěřitelnou drzost, co drzost, povýšenost, s jakou jednal Ukrajinec s našimi policisty. Nejméně desetkrát byl vyzván, aby opustil místo našeho shromáždění a poté, co byl upozorněn, že mohou použít donucovacích prostředků, mladík v maskáčích odešel na protější chodník.

Policii jsme poděkovali za výbornou práci. Bylo vidět, že se v nich doslova vaří krev, když jednali s tímto drzounem, ale dobře vědí, že kdyby zakročili rázně, ten co vykuluje oči je hned v pondělí vysleče z uniformy. Celá záležitost značně poutala pozornost Brňanů a tak možná že bylo dobře, že o

Asi po půl osmé přišel provokatér. Mladý Ukrajinec, oblečený v maskáčích, s chrániči kolen a

půl deváté se spustil prudký slejvák, který zchladil horké hlavy a donutil se nás rozejít.

V přiložené fotodokumentaci schválně nedáváme fotky zasahujících policistů, ale ještě jednou jim děkujeme. Tentokrát odvedli skvělou práci. Snad se z Boží milosti v čase, který je nám

vyměřen, sejdem zase příští pátek....“ Informace byla hned v sobotu vyvěšena na webu Kosazostra (<https://vlkovobloguje.wordpress.com/page/2/>).

Takže jak vidno, občanské protiválečné aktivity, zvláště jestliže jsou v nich zastoupeni i komunisté, začínají nést své ovoce a přinejmenším poutají pozornost dosud nezúčastněné veřejnosti k otázkám, které média hlavního proudu až ostentativně ignorují či provládně manipulují. Za všechny dosavadní účastníky však mohou jednoznačně říci a slíbit – žádné překážky nás od protestu neodradí. Má to smysl! **Řekneme válčení STAČILO!**

Takže nakonec: Připojte se! Nemusíte do Brna, nějaké náměstí má přece každá obec a jiné formy protestu za stejným cílem již leckde pravidelně probíhají. **Václav FIŠER**

Foto: Jan ŘEZNÍČEK

ZÁŘIOVÉ KALENDÁRIUM

1. 1939 - přepadení Polska Německem, počátek 2. světové války
- 1944 - zveřejněna Deklarace o převzetí moci na Slovensku
3. 1948 - zemřel Edvard Beneš
4. 1976 - zemřel Ladislav Novomeský
5. 1920 - delegáti celost. Konference marxistické levice v Praze žádali zahájit jednání o přijetí do KI
8. 8. - 10. 9. 1900 - IV. sjezd ČSSD
- 1943 - popraven Julius Fučík
9. Den horníků
14. 1937 zemřel Tomáš Garrigue Masaryk
17. Den čs. letectva
- 1980 - vznik polské Solidarity
20. 1979 zemřel Ludvík Svoboda
21. Den tisku, rozhlasu a televize (1920 vyšlo první číslo Rudého práva)
- 1932 – Při exekuci byl v obci Nižná Apša na Zakarpatské Ukrajině zastřelen jeden maloroľník a tři roľníci těžce zraněni.
21. - 27. 9. 1947 - vznik Informačního byra komunistických a dělnických stran
23. 938 - čs vláda vyhlásila mobilizaci
26. 26. - 28. 9. 1925 - III. sjezd KSČ, Klement Gottwald zvolen členem ÚV a politbyra
27. Den čs. železničářů
- 1972 - 1. sjezd SSM
28. **Den české státnosti** - státní svátek
- 1864 založena 1. Internacionála - Mezinárodní dělnické sdružení
29. 1938 - Mnichovská dohoda
30. 1938 - čs. vláda přijala mnichovský diktát

Karel SÝS Epištola k hlupcům

*Posmíváte se: Bývalí se houfují
bývalí ministři bývalí básníci
bývalí lidé ...*

*Lepší je však být přítelem
bývalého židovského krále
Nežli kámošem
momentálního Piláta Pontského!*

25. září si připomínáme úmrtí Kurta Konráda, který ve svých 33 letech položil život v boji proti fašismu.

Narodil se jako Kurt Beer 15. října 1908 v Třebíči v německožidovské rodině. V roce 1913 se rodina přestěhovala do Brna, kde otec vlastnil pilu a obchod s dřívím a zajistil tak rodině dostatek finančních prostředků pro slušný život i kulturní rozvoj.

Kurt studoval v Brně na německém reálném gymnáziu. O prázdninách hodně cestoval, věnoval se studiu jazyků a tak mimo svoji rodnou němčinu zvládl češtinu, angličtinu, francouzštinu, ale i ruštinu a španělštinu. Dobře hrál na klavír, lyžoval, plaval, věnoval se vážné hudbě stejně jako světové literatuře. Mladý a nadějný muž se už na střední škole začal zajímat o marxistickou literaturu. Stal se členem levicového studentského kroužku, kde se zúčastňoval studia a diskuse nad teorií marxismu, pracoval v komunistické mládeži v Brně.

V roce 1927 začal v Praze studovat medicínu, vystoupil ze židovské obce, vstoupil do KSČ a „Kostufry“, organizace vysokoškolských studentů, členů KSČ. Už v r. 1928 byl poprvé zatčen při rozdávání letáků. Pro svoje levicové názory byl neustále policií sledován. Publikoval totiž v Sekaninově měsíčníku Avantgarda, od 1931 působil jako redaktor ve Fučíkově „Tvorbě.“ Právě v té době začal používat pseudonym Kurt Konrád. Od r. 1932 byl členem „Syndikátu čs. spisovatelů.“ Věnoval se převážně dobové světové literatuře, než ho vývoj událostí v Evropě přiměl věnovat se německému a henleinovskému nacismu. Své politické a vojenské komentáře v letech 1937 a 1938 publikoval především v Rudém právu a Haló novinách. V rámci mobilizace na obranu vlasti nastoupil 23. září 1938 na severní Moravě. Po Mnichovu, po zákazu komunistického tisku, zůstala jeho rodina bez příjmů. Manželka Vlasta Beerová musela jako učitelka posledním vlakem odjet z Dolního Jiřetína u Mostu a jako vdaná ve vnitrozemí nové místo nesehnala. V té době jim poskytl pomoc František Halas, zvláště, že se jim v té době narodila dcera Eva.

Po oficiálním rozpuštění KSČ 26. prosince 1938 musel přejít Kurt Konrád do ilegality. Od února 1939 pracoval jako tiskový referent na sovětském konzulátu v Praze. Sestavoval přehledy tisku, udržoval kontakty diplomatické i vojenské, které mu umožnily získat tajné informace z Háchova a Eliášova okolí, spojit se s důstojnickým odbojem, stejně jako s odbojovými pracovníky I. ilegálního ÚV KSČ. Jeho prostřednictvím se dostávaly

informace o situaci v protektorátu včetně zbrojní výroby sovětské straně i ÚV KSČ.

I na něj a jeho rodinu dopadly norimberské rasové zákony. Odmítal nosit potupnou žlutou židovskou hvězdu, nehlásil se na Židovském ústředí práce a hrozila mu deportace do koncentračního tábora. Sovětské úřady usilovaly o udělení sovětského občanství pro Beerovy, ale bohužel přišlo pozdě. V únoru 1941 byl rozbit I. ilegální ÚV KSČ a za týden, 1. března 1941 byl Kurt Konrád spolu s manželkou zatčen a obviněn z velezrady. Vlasta Beerová byla po krátké době propuštěna a až do r. 1942, kdy byla znovu zatčena, pracovala v ilegalitě. Prošla několika koncentračními tábory.

Kurt Beer Konrád byl vězněn na Pankráci, v Drážďanech i Cvikově. Pro jejich propuštění nestačilo ani to, že bylo Beerovým uděleno sovětské státní občanství a sovětská strana marně jednala o výměně.

Vzhledem ke svému dřívějšímu působení byl podrobován těžkému mučení, kterému nepodleh a nevyzradil ani své kontakty s ÚV KSČ, ani, že jeho práci podporoval sovětský konzulát. I jeho zásluhou přes velké škody ilegální odbojová síť přetrvala a na I. ilegální ÚV navázal činnost II. ilegální ÚV KSČ. Vědom si dalších nepřiměřených výslechových metod gestapa ukončil raději 25. září 1941 ve svých 33 letech život sebevraždou oběšením na tělese ústředního topení ve věznici v Drážďanech. Na záložce kalhot zanechal vzkaz: “Umírám čestně. 25. IX. K.“

Životopis a dílo Kurta Konráda zpracoval Miloslav Ransdorf ve své knize „Čechem volbou“, ze které je čerpáno.

Každoroční Meeting Brno věnuje jednostrannou pozornost jen těm Němcům, kteří ve své většině podporovali nacismus a byli z Brna odsunuti. Letošní Pochod smíření opět ukázal, že politickým představitelům města i kraje nejde o objektivní zhodnocení celého období protektorátu. Těm, kteří odhodlaně proti nacismu bojovali, není věnována jediná beseda, jediná akce. Proto jsem v zahradě opatství navrhla hejtmanovi kraje, aby byl zorganizován kulatý stůl, kde by se sešli odborníci na historii Brna a v rámci diskuse se dostaly mladé generaci informace i od těch, kteří proti pochodu každoročně protestují. Svě místo by bylo věnováno určitě těm německým občanům, kteří se postavili po bok Čechů, Moravanů a Slezanů a proti fašismu a nacismu opravdu bojovali. ANNA ŠTOFANOVÁ

Za Karlem Sýsem

Předpokládám, že čtenářům Echa neušla zpráva sdělující, že v pondělí 29. července, krátce po svých 78. narozeninách, odešel po těžké nemoci do našich vzpomínek významný člověk – vynikající básník, publicista, spisovatel, žurnalista, zasloužilý umělec **Karel Sýs**, nositel státního vyznamenání medaile Za zásluhy I. stupně.

Narodil se 26. července 1946 v Rychnově nad Kněžnou, vystudoval zahraniční obchod na VŠE v Praze. Před rokem 1989 působil jako vedoucí redaktor časopisu Kmen, v roce 1995 se zasloužil (za přispění redakce a vedení Haló novin) o jeho spojení s exilovým časopisem Obrys, se kterým pod názvem Obrys-Kmen, později LUK spolupracoval do posledního měsíce svého života. Spolupracoval rovněž s Naší pravdou, Haló novinami. Jako člen redakční rady se do posledních dnů významně podílel na tvorbě obsahu jednotlivých čísel čtvrtletníku Výboru národní kultury LÍPA. Nelze rovněž nezmínit, že byl zakládajícím členem a prezidentem Unie českých spisovatelů.

Překlady jeho básní vyšly ve Velké Británii a v Itálii. Dále pak v antologiích české literatury v SSSR, Francii, Maďarsku, Rakousku, Německu, Polsku a dalších.

Redakce Echa se nesmírně váží skutečnosti, že ji udělil souhlas s publikováním svých prací na stránkách našeho občasníku. Ujistíme Tě Karle, že v tom budeme pokračovat.

Redakce občasníku Echo

Vzkaz
(za Karlem Sýsem)

Myslím si, že až jednou měsíc postríbí řeku Otavu, vrátíš se, protože všichni se vracíme na místa svého dětství, vrátíš se, na starém mostě se potkáš s Fráňou Šrámkem a voda bude zpívat.

Ty opět vytvoříš vodopád ze svých slov, jen tak, tak lehce a brilantně jako vždycky.

Ráda bych tu báseň slyšela. Budu naslouchat řece Otavě.

Budu naslouchat, až půjdu městem Pískem, městem Tvého mládí.

Zatím Ti posílám vzkaz po lodičkách z vrbového proutí – děkuji Ti za bohatství, které tu po Tobě zůstalo.

Brno 7. srpna 2024

Marie Veselá

Karel Sýs Na černé listině – ze sbírky Pět let v mrtvém domě

TEORIE RELATIVITY I.

Voda v propusti odstraňuje tření

Ale hráči karet si vlhčí prsty

Demokracie je právo přihlížet

Jak tloustnou dravci

A vláda lidu právo

Vydrápnout ji beránka ze chřtánu!

BUDOUCNOST NENÍ

BEZDUŠOVÁ PNEUMATIKA

Buržoasie se ptá:

Vy věříte, že bude ještě někdy

V Čechách socialismus?

My odpovídáme:

Jedno je jisté – vy se toho nedožijete!

Všechny vědy raší ze zdravého rozumu. Všechny rostou ze zvědavosti a z pozorování, jakož i z přemítání; začíná se tím, že si člověk vybrušuje svá pozorování a svá slova, že pátrá po věcech a dotahuje věci trochu dál, než jsou v obyčejném životě.

J. R. OPPENHEIMER

Zvířátka jako živá

V půvabné hospůdce na Jaselské 17 v centru Brna byla v pátek 9. 8. za přítomnosti autorky zahájena výstava realistických kreseb zvířat Petry Domčikové. Mladá výtvarnice je absolventka veterinární školy a fakulty restaurování. Celoživotní milovnice přírody a zejména koní. Všechny tyto obory propojuje ve své tvorbě. Profesně se věnuje restaurování, svůj volný čas si ale nedokáže představit bez velkých šelem, majestátních kopytníků, rozkošných ptáčků nebo oslizlých plazících se šneků, které s nadšením přenáší na papír.

Při studiích objevila kouzlo práce s přírodním uhlím. Techniku kolorované kresby se učila ve španělské Cordobě u Fernanda G. Herrery, který je spolu s dalšími „zvířecími umělci“ jejím velkým vzorem a inspirací.

Obrázky budou k vidění také v průběhu září. Takže pokud budete někde poblíž, najděte si chvilku a přijďte potěšit oko a duši a zároveň se i něčím osvěžit a smlsnout. **did**

Jubilanti končícího léta

Ve druhé polovině letošního, obzvláště horkého léta slaví svá životní jubilea následující členky a členové naší MěO:

V srpnu:

Daniel BORECKÝ, Alenka BUREŠOVÁ, Marie CRHOVÁ, Tomáš FRÁŇA, Luboš DEML, Oldřich KRÍŽ, Jan NAVRÁTIL, Marie MINÁŘOVÁ, Tomáš NEDOMA, Miroslav STAVJAŘ, Libor SVATOŠ, Zdeněk UHLÍŘ.

Zvláštní přání věnujeme s. Janu Navrátilovi, který 13. srpna oslavil 95. narozeniny. Celý jeho život je spojen s okresem Znojmo, následně i s naším krajem. Stručně k jeho CV – byl ředitelem odborného učiliště, zastával funkci tajemníka OV KSČ ve Znojmě, aby se následně stal předsedou ONV. Následovala funkce ideologického tajemníka Jm KV KSČ. Dnes je členem jedné ze základních organizací KSČM, dopisuje do našeho Echa. Je dosud náruživým zahrádkářem a rybářem.

V září:

Ruth BACÍLKOVÁ, Zdeněk BOROVEC, Lenka BUCHMEIEROVÁ, Bohuslav DĚDIČ, Lubomír DIVÁCKÝ, Miroslav DUDÍK, Václav FIŠER, Jindřiška KREJČÍ, Milan KRIŠO, Věra NOVOTNÁ, Marie PREIZLEROVÁ, Martin ŘÍHA, Petr SCRIBANI, Martin SCHUPLER, Slavomil VINKLER.

Všem oslavencům děkujeme za obětavou celoživotní práci pro sociálně spravedlivější společnost a přejeme pevné zdraví a dlouhá léta spokojeného života. MěV a ZO KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. **did**

Dvě smutné zprávy

Nástup letošního léta nás zaskočil hned dvakrát.

30. května nás v nedožitých 76 letech opustil soudruh **Petr VŠETEČKA**, dlouholetý předseda základní organizace v Novém Lískovci. Občané ho znali především jako zastupitele zdejší městské části, mnohým z nich konkrétně pomohl. Chybět bude rovněž sportovcům, především cyklistům a házenkářům neboť s těmito sporty je jeho jméno nesmazatelně spojeno.

29. června nás ve věku 79 let opustil soudruh **Oldřich PROKS**, dlouholetý předseda základní organizace v Králově Poli. Celý jeho život byl spojen s komunistickou stranou, do převratu v roce 1989 vykonával funkci předsedy obvodního výboru KSČ Brno V. Významně se angažoval rovněž ve společenských organizacích, za všechny uveďme alespoň Společnost Ludvíka Svobody. KSČM v nich ztrácí obětavé soudruhy, bojovníky za lepší život. Nezapomeneme, čest vaší památce.

Městský výbor KSČM v Brně

Přání

(za Michalem Černíkem)

At' matka země
Ti ukrojí
skývu radosti,
at' slunce se
prohřeje až
ke Tvému srdci,

at' vše, co stále
chce žít
kořínky zapustí.
At' sklídíme úrodu
lásky, kterou jsi
zasel.

8. 6. 2024
Marie Veselá

**Městský výbor KSČM v Brně
srdečně zve na Diskuzní čtvrtek**

KSČM

26. září 2024 od 16 hodin, v budově MěV KSČM Brno, Křenová 67

k t é m a t u

AKTUÁLNÍ OTAZNÍKY BEZPEČNOSTI

Úvodní slovo

Ing. Vítězslav Pilmaier a Ing. Ivan Kratochvíl, pplk. v.v.

Moderuje Ing. Václav Fišer

Širokou veřejnost zve k účasti Komise ideově teoretické práce MěV KSČM v Brně
ve spolupráci s Klubem společenských věd, Klubem českého pohraničí a koalici STAČILO!

Diskuze s každým, kdo nehledá hádky, ale odpovědi na otázky

ECHO – BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno .
telefon: 734 430 204 . <http://www.kscm-brno.cz>; me-mail: mv.brno@kscm.cz; tibor.david@volny.cz; alruc@seznam.cz. Redakce:
Tibor Dávid – vedoucí, Aleš Růčka – zástupce vedoucího, Zdena Korčáková.. Povoleno Min. kultury ČR, ev. č. MK ČR E 12191.
Nevyžádané rukopisy se nevrací. Uzávěrka příštího čísla 23. 9., číslo 7/24 vyjde 8. října 2024.